XXXII :-
360
30.7

04.782.04

چرترا بولن دبله دو

مک هلبالغ ایتڤن برجالنله ڤرڭ ککمڤغ حاتجه دڠن کبسارنڽ دن لکوڽ تیاد ممبیلڠکن اورڠ سکلیئن دن تیاد سوفنڽ کڤد مانشي ستله هلبالغ ایت همڤرله کڤد کمڤغ حاتجه دن تنکال ایت حاتجه اد لاڭ برماین٢ د هلامنڽ سرت د لیهت اوله حاتجه سئورڠ لکلاک مڠئندراء کود هندق ماسق د کمڤڠڽ دن لکوڽ ترلال ڤرکاس تیاد سکلکال ممبیلڠکن اورڠ مک حاتجه ڤن سڭرا نایق کرومهڽ سراي برداتڠ سمبه کڤد محمد د مکینله کات حاتجه یاجنجوڠنک اد سئورڠ لکلاک ترلال بسر تیاد ممبیلڠکن اورڠ لکوڽ دن اي مڠئندراء کود ماسق کمڤڠ کیت این دڠن کبسارنڽ همب ملیهت دي ستله ایت مک محمد ڤن سڭرا تورن ڤرڭ کڤد ڤنت رومه هندقله ملیهت کلکوئن هلبالغ ایت حتي مک هلبالغ ایت ڤن سمڤیله کڤد ڤاڭر ایت دن تنکال ایت ڤن محمد اد بردیر د ڤنتوڽ مک ترلیهت کڤد هلبالغ ایت دن هلبلغ ڤن ملیهت کڤد بڭند محمد دن هلبالغ ایت ڤن سڭرا تورن در اتس کداڽ لال برلرلار داتڠ سجود ڤد کاک بڭند محمد مک برسبد نبي کڤد هلبالغ ایت هي هلبالغ اڤ کهندقم ڤداک ارکین مک اوجر هلبالغ ایت یاجنجوڠنک ڤاتک د سوره اوله راج جنومالک ڤرسلاکن جنجوڠنک کڤد ڤادڠ ابوطالب مک برسبد بڭند محمد کڤد هلبالغ ایت هي اتوسن ڤرڭیله اڠکو دهول کڤد راج کام سکارڠ جوڭ اک داتڠ ستله ایت مک اتوسن ڤن برموهنله لال کمبال مک دڠن سکتیک

BAT GENOOTSCHAP VAN KENW

ايت جبرائيل ڤن داتڠ ممباو فرمان كڤد محمد دمكين كتاله
كتان يامحمد ڤركيله اڠكو كڤد راج جنومالك بارڠ كهندقن اڠكو
تورت سڤاي ماسق اكام اسلام ستله سده جبرائيل برسبد كڤد
محمد مك بفرمان الله كڤد جبرائيل دن مكائيل ڤركيله اڠكو
كدو ممباو سڠال ملائكة تورن كدنيا كڤد ككاسهك ايت هندق
اي ڤرڠ كڤادڠ ابوطالب تياد سياڤ مڠيرڠكن ككاسهك ايت
كران اتوله كسوره اڠكو سكلين ڤرڠ كدنيا دن مڠيرڠكن ككاسهك
مك جبرائيل دن مكائيل كدوان ڤن تورنله ممباو توجه ڤوله
ريب ملائكة سرت ڤدان دن سرت ڤكاينن دن ماسڠ٢
دڠن صفتن دن ايلق رڤان مك جبرائيل ڤن داتڠله سرت مكائيل
كدوان ڤن ممبري سلام كڤد محمد سراي دساهتن اوله سلامن
جبرائيل دن مكائيل مك اوجر جبرائيل دن مكائيل ياجنجوڠنك
همب داتڠ اين دتيتهكن الله دڠن سڠال ملائكة داتڠ مڠيرڠكن
جنجوڠنك انيله يڠ دڠكرهكن توهن يڠ مهابسر كڤد جنجوڠنك
دبري كبسارن دن كمليائن تونك ياجنجوڠنك اڠكتله كڤال
تونك ليهتله انكره توهن كڤد جنجوڠنك*

شهدان مك محمد ڤن مڠڠكتكنله كڤلان لال ممندڠ كأتس
مك ترليهت اوله محمد كڤد سڠال ملائكة ايت دڠن سڠال
ڤكاينن ماسڠ٢ دڠن صفتن دن ماسڠ٢ دڠن رڤان ايت مك
اوجر جبرائيل يامحمد بايكله جنجوڠنك سمبهيڠ دهول مك
محمد ايت ڤن سمبهيڠله ستله سده سمبهيڠ مك نبي ايت
ڤن تورنله برجالن دڠيرڠكن اوله مريك ايت برجالن كڤادڠ ابوطالب
كلكين كدڠارنله سوار سڠال ملائكة دڠن تمڤك سورڤن ترلال
كمورة كاكق كمڤيت بڤين دن ورت ايت ڤن سمڤيله كڤد راج
جنومالك دن سڠال اورڠ يڠ اد دڤادڠ ايت دن بوم ڤن برڤرڤله
ملك راج جنومالك ڤن برتان كڤد منترين سراي كتان هي
منتريك سوار اڤاكه اين سڤرت اكن قيامة ملك سمبه منتري
ايت ياتونك شاه عالم اتوله محمد يتيم داتڠ دڠن سڠال ملائكة

سرتان مڠيرڠكن دي دن سكال اورڠ يڠ اد دڤادڠ ايت سمواڽ
ممندڠ كڤد جالن بسرادڤن تتكال ايت متهار ڤن سڤرت دسڤت
اون در ڤد كبڤاكن ملايكة مڠيرڠكن محمد مك سكتيك لاك
ڤن ترڠله سڤرت متهار بهار تربت مك ترليهت ڤد اورڠ باڤق
نبي ايت داتڠ دن سكال اورڠ ايت ڤن حيرانله ترچڤڠ٢ مليهت
كڤد نبي داتڠ همڤر ڤادڠ مك سكال بڠس هاشم سڤرت عباس
دن ابوطالب ايت ڤن ڤركيله مندافتكن محمد ايت*

ستله سده دليهت اوله راج جنومانك محمد داتڠ مك
د سورهن ممباو كرسي ستله محمد سمڤيله لال دودقله د٤اتس
كرسي مك برسبد راج كڤد محمد سراي كتان هي محمد
بهو همب مندڠر ورت در ڤد سكال اورڠ بسر دن كيكاي يڠ
ددالم نكري مكه اين بهو تونك كونن مڠتاكن دير تونك نبي
اخر زمان دن مكوت سكال نبي دن جنجوڠن سكال نبي دن افاكه
معجزة تونك دن افاكه تندان تون همب مڠتاكن دير تونك
نبي اخر زمان ادڤن نبي نوح بهتران د تربڤكن ملائكة كدار اتوله
تندان دن سباڬي نبي ابراهيم ايت تتكال د بوڠكن نمرود كدالم
اڤ تياد داڠس اتوله تندان دن نبي داءود تتكال اي سمبهيڠ
سكال ڤوهن كيكيوڽن سمواڽ سجود سرتان اتوله اكن تندان سباڬي
نبي سليمان چنچنن اكن تندان سباڬي نبي عيسى ميت بركتكات
دڤن دي اتوله تندان ادڤن نبي يڠ دهلدهول ايت سكليڽن اد
ماسڠ٢ دڤن تندان سرت معجرتن اي منجاد نبي سبرمول سكارڠ
تونك مڠتاكن دريم منچاد نبي اخر زمان اڤ معجزة تون
همب ادڤن سكال اورڠ بسر٢ ددالم نكري مكه اين بركات سكليڽن
كڤد همب بهو محمد يتيم ايت مڠتاكن درين ڤڤهول سكال
نبي سكليڽن مان تندان تونك تنجقكنله كڤد همب سكليڽن
اين جكلو تياد سڤرت كات تونك ايت همب سدي ممبري
عايب ستله د مكين مك محمد ڤن برسبد كڤد بڤند ايت دن
ڤد سكال مريك ايت هي تون سكليڽن تيداكه تون همب منڤر

بهو سسڠكهن اك د لبهكن درڠد سكليئن نبي دن كسدهن سكليئن
نبي دن ڤهول سموان دن منڠهكن اڬام اسلام دن مڤتاكن معجزة
يڠ انده دن اك د كسيه توهن يڠ سبنر٢ن ستله ايت مك اوجر
راج جنومالك هي محمد اكن سكارڠله اين ڤمنت سڠال اورڠ
بسر٢ يڠ ددالم نڬري مكه هندقله د سورهن ممڠكل بولن كڠد
تونك اركين جكلو داڠت بولن ايت د ڤڠكل اوله تونك سڠرت
مڠوچڤ شهادة اكن تونك دڠن پارڠ سوران سڠاي ددڠر اوله
مانسي يڠ باڤيق ايت دن سڠال كلورك همب كچل بسر هين
دين سكليئن منڠر سوار بولن ايت ستله سده اي مڠوچڤ
شهادة دن تونك سوره ماسڠكن بولن ايت كتاڠن باج تونك يڠ
كير دن كلورڬن ڤد تاڠن باج يڠ كانن دن لال بولن ايت بله
دو سبله كمشرق دن سبله كمڠرب شهدان برتمو ڤول د لاڠت
سڠرت دهول كال جو سواتڠن جاڠن برچله بولن ايت سڠرت
ڤرمنتاءنك سكليئن كڠد تونك جكلو داڠت سڠرت ڤرمنتانك
سكليئن اكن تون دن سموان اورڠ بسر٢ يڠ دڤادڠ موله منورت
اڬام تونك دن مڠاك بهو سسڠكهڤاله تونك اين نبي اخر زمان*
ستله سده بڬند برسبد د مكين ايت مك سڬرا بردير ابوجهل
سرت د ڤڬڠن تاڠن راج جنومالك سرت د جڤجڤن كاتس كڤلان
لال بركات وه مكوت سڠال عرب ترلال سكچت همب منڠر
برسبد بڬند د مكين كڠد هات ڤاتك د مان داڠت بولن ايت
د ڤڬكلن اوله محمد ايت مك سبد محمد كڠد بڬند ايت
ادڠن همب تياد كواس ممڠكل بولن ايت يڠ كواس هان الله
جوڬ تياد لاين دن اي كواس ملكوكن قدرتن اتس سڠال همبان
حتي هار ڤن ڤتڤله مك نبي ايتڤن ڤركيله مڠمبل اير سمبهيڠ
مغرب ستله سده هابس سمبهيڠ سراي منت دعا كڠد الله لال
برسبد ڤد راج جنومالك دن اورڠ بسر٢ دن اورڠ كيكاي دن
تتكال ايت ڤن برهمڤنله سڠال بڠس هاشم نايق كاتس بوكت
قبالس مك نبي ڤن سمبهيڠ ڤول دو ركعة ستله د مكين مك

نبي برسبداله ڤد جنومالك دن سڭال ايس نڭري عرب سراي
بركات ليهتله تون سكليئن كبنارنن توهن ملكوكن قدرتن اتس
سڭال همبان مك محمد ڤن ممندڠ كڤد بولن سراي سرسرو دمكين
سوران هي قمر داتڠله اڠكو دڠن كواس توهن ڤد بارڠ كهندق
همبان دڠن انڭره توهنك يڠ مهابسر دن كواس ستله ايتڤن مك
بولن داتڠله بركليلڠ كعبه توجه كل حتي كلكين مك بولن ايتڤن
داتڠ بربتولن ڤد سيس نبي دن بولن ايتڤن برهنت سراي مڠوچڤ
شهادة دڠن پارڠ سوران مان يڠ تياد ڤرچاي اكن نبي ايت
سموان تركجت ربه ڤڤسن منڤر سوار بولن مڠوچڤ شهادة ستله
ايت مك بولن ايتڤن ماسڤله كتاڠن باج محمد يڠ كير لال
كلور درڤد تاڠن باج يڠ كانن مك بولن ايت ممبلهكن درين
سبله كمشرق دن سبله كمغرب دن بولن ايتڤون نايڤله كلاڠت
برتمو ڤول دلاڠت سڤرت دهول جوك سواتڤن تياد چلهن مك
محمد ڤن تورنله در اتس بوكت قبالس ايت دئيرڠكن اوله راج
جنومالك دن عباس دن ابوطالب دن عالي دن زوبر دن سڭال
اورڠ بسر۲ دن اورڠ كيكاي سكليئن مڠئيرڠكن نبي تورن كڤادڠ
ابوطالب شهدان مك برسبد بڭند كڤد مريك ايت هي تون۲
سكليئن اڤاكه بچار تون۲ سكارڠ اكن محمد ايت دن سكارڠ
همب باڤق ڤرچاي ڤدان نبي اخر زمان دن كسداهن نبي
سكليئن دن مكوت سڭال نبي دن جنجوڠن سڭال نبي ستله
ابوجهل منڤر كات بڭند مك بركتاله ابوجهل سكارڠ تونك
ڤرچاي اكن اورڠ همباتن ايت مك داڤت بولن ايت دڤڭان
دان برسبد بڭند هي ابوجهل جاڠناه اڠكو تياد ڤرچاي دن
محمد ايت بوكن بارڠ۲ لكون جكلو اڠكو تياد ڤرچاي ڤربوتله
اڠكو دمكين ايت سڤرت محمد ستله ابوجهل منڤر سبد بڭند
ايت مك ابوجهل ڤن لريله درڤد ڤادڠ ايت دڠن سڭال كلورڭان
درڤد تاكتن اكن بڭند ستله دمكين مك راج جنومالك سجود
ڤد كاك محمد دن سڭال اورڠ بسر۲ دن اورڠ كيكاي سموان

داتڠ مملق كاك نبي دڠن حرمتڽ سراي ماسق اسلام دڠن اخلاص
هتيڽ سرت دڠن سكچتڽ سكليئن مريك ايت سراي دءاجركنڽ
مڠئوچڤ شهادة*

ستله سده مك نبي محمد ڤن كمبليله كرومهڽ سرت دءرڠكن
اوله سڬال كلورڬاڽ دن سڬال صحبتڽ دن راج جنومالك دڠن
سڬال منتري هلبالڠ دن سموان رعيتڽ ايت مڠئيرڠكن نبي برجالن
كمبال ككمڤڠ حاتجه ستله سده مك محمد ڤن برسبد كڤد راج
جنومالك دن سڬال اورڠ بسر٢ سكلينڽ ايتڤن دودقله ستله سده
دودق مك اوجر راج جنومالك ياجنجوڠنك اد سوات لاڬ
مقصود ڤاتك كڤد جنجوڠنك مك بركات محمد اڤاكه مقصود
تونك كڤداك اركين بركتاله بڬند ادڤن استري همب برءانق
سئورڠ تياد بروڤ دن تياد بركڤال دن تياد كاك تاڠنڽ جكلو
تونك نبي اخر زمان لڠكڤكنله كڤدان مك سبد محمد كڤد
بڬند ايت تتاڤ همب تياد كواس دن يڠ كواس ايت الله
ملڠكڤكن بارڠ يڠ كورڠ دن سكتيك لاڬ جبرائيل ڤن داتڠ
ممباو فرمان كڤد نبي محمد د مكينله فرمانڽ هي ككاسهك ڤرڬيله
اڠكو كرومه راج جنومالك دن اڠكو توتڤ انق ايت دڠن شال
كمدين اڠكو سمبهيڠكن دو ركعة ستله سده مڽبت نام محمد نبي
احر زمان هندقله اڠكو ممبري انق ايت كڤد بڤاڽ دن محمد
ڤن منداڤت حيدية سراي بركات كڤد راج جنومالك بايكله
كيت سكليئن برءڠكت كرومه راج جنومالك دن نبي ڤن بربڠكت
سراي برجالن دڠن سڬال صحبة مڠئيرڠكن نبي كرومه بڬند ستله
سمڤي مك بڬند برسبداله كڤد نبي محمد دودقله تونك مك
محمد دڠن سڬال صحبة ڤن دودقله د كرسي دن سكتيك ايت
جو بڬند ڤن ممباو انقڽ كڤد نبي دن نبي ايتڤن مڠئمبل انق
ايت سراي د توتڤڽ ستله سده د توتڤڽ مك محمد ايتڤن
سمبهيڠكن انق ايت سراي منت دعا كڤد الله شهدان سراي
د بوك دڠن تولڠ الله كڤد همباڽ ايتڤن لڠكڤله انق ايت دڠن

ايلق ڤارسڽ دن برچهاي مكان سڤرت بولن ڤرنام امڤت بلس
هار مك برسبداله نبي كڤد راج جنومالك هي راج امبلله
تون همب انق اين ڤلهراكن بايك٢ مك بڬند ڤن سڬرا سجود
كباوه حضرة نبي سراي بركات سسڠڬهپاله تونك نبي اخر زمان
مكوت سڬال نبي دن جنجوڠن سڬال نبي دن كسدهسداهن
سڬال نبي مك بربڠكتله بڬند درڤد سجودڽ لال مپوره ممڠڬل
سئورڠ بندهار مڠئلوركن امس دن ڤيرق دن ڤكاين انده٢ دن
سهاي لكلاك سڤوله اورڠ دن سهاي ڤرمڤون سڤوله اورڠ سكليئنڽ
د ڤرسمبهكن كڤد نبي ايت دن ستله ايت مك د ڤرجمون ماكن
مينم دن سڬال صحبة دن كلورڬاڽ دن اورڠ بسر٢ دن سڬال
اورڠ كيكاي سكليئنڽ ماكن مينم برسكسكائن ستله د مكين مك
نبي ڤن موهنله كڤد بڬند لال كمبال كرومه حاتجه د مكينله*

HOE DE MAAN ZICH IN TWEEËN VERDEELDE.

UIT HET MALEISCH VERTAALD

DOOR

H. KAAT.

Kapitein der infanterie.

Vervolgens ging de veldheer met trots naar de woonplaats van Hatidjah, door zijn voorkomen toonende dat hij om niemand gaf en jegens niemand wellevend wilde zijn. Terwijl hij nu de woonplaats van Hatidjah naderde, vermaakte zij zich op het voorplein van haar huis.

Toen zij een man te paard zag, die scheen binnen de omheining te willen komen, wiens voorkomen zeer heldhaftig was en volstrekt geen mensch scheen te tellen, ging zij spoedig op tot haar huis en zeide tot Mohamad, hem eerbiedig dus aansprekende: „O! mijn meester, er is een man, zeer groot van gestalte en zeer trotsch van voorkomen; hij is te paard geze-

---

N. B. De hierneven wedergegeven maleische tekst komt voor in de Proeve tot opheldering van de gronden der Maleische spelling door W. Robinson, vertaald door E. Netscher.

ten in al zijne grootheid mijne woonplaats binnen gekomen; ik heb hem gezien."

Toen begaf zich Mohamad naar de huisdeur, om de handelingen van den veldheer te zien. Middelerwijl deze tot de heining was gekomen stond Mohamad in de deur en zag den veldheer, die wederkeerig den grooten Mohamad aanschouwde. De veldheer steeg spoedig van het paard, liep haastig naar Mohamad en boog zich voor zijne voeten neder.

Toen zeide de profeet tot hem: » O! veldheer, wat verlangt gij van mij?" waarop de veldheer zeide: „O! mijn meester, uw dienaar wordt gezonden door den koning Djanoewamalik, om U, mijn' meester, uit te noodigen op het veld Aboethalib te komen".

Hierop zeide Mohamad tot den veldheer: „O! zendeling, ga eerst terug naar uwen koning; ik zal ook dadelijk komen." De zendeling nam afscheid en ging spoedig terug.

Nu op dat zelfde oogenblik kwam Djibra-il (Gabriël), een bevel Gods aan Mohamad brengen, en sprak aldus: „O! Mohamad, begeef U naar den koning Djanoewamalik, en doe al hetgeen hij wenscht, opdat hij het geloof van den islam omhelze".

Toen Djibra-il dit tot Mohamad had gezegd, sprak God verder tot Djibra-il en Mika-il (Michaël): » gaat gij beiden met al de engelen naar de aarde tot mijn welbeminden, die zich naar het veld Aboethalib gaat begeven, werwaarts hij door niemand wordt gevolgd. Om die reden zend ik u allen naar de aarde om hem te vergezellen." Nu daalden Djibra-il en Mika-il beiden af, medenemende 70,000 engelen met hunne toerusting en kleedij, en ieder met zijne deugden en uiterlijke schoonheid.

Toen Djibra-il en Mika-il waren aangekomen groetten zij Mohamad, hetwelk door dezen dadelijk werd beantwoord. Nu zeiden Djibra-il en Mika-il » O! meester, wij komen hier op bevel van God met alle engelen om U te volgen; dit is eene

gunst van den Opperheer aan U, onzen meester, om U grootheid en luister te schenken. Hef uw hoofd op, O! heer, en aanschouw de gunst van God."

Mohamad hief het hoofd op, en opwaarts ziende zag hij de engelen met hunne verschillende kleedij, hoedanigheden en uiterlijk voorkomen.

Toen zeide Djibra-il: »O! Mohamad, het zal goed zijn dat men hier vooraf bidde;" waarop Mohamad bad, en dit gedaan zijnde daalde hij af en ging, door hen gevolgd, naar het veld Aboethalib. Onmiddelijk werd de stem gehoord van alle engelen, hevig en luid toejuichende.

Dit kwam ter ooren van den koning Djanoewamalik en van allen die zich op het plein bevonden.

De aarde schudde en koning Djanoewamalik vroeg aan zijnen rijksbestierder: »O! mijn rijksbestierder, welk gerucht is dat even als of de dag der opstanding gekomen is?" De rijksbestierder zeide eerbiedig: »O! mijn meester, dit is Mohamad de wees, die komt vergezeld van al de engelen." Al het volk dat zich te zamen op het veld bevond, wendde toen het gelaat naar den grooten weg, en op dat oogenblik was het als of de zon verduisterde door eene wolk, veroorzaakt door de menigte van engelen die Mohamad volgden; een oogenblik later was de zon weder helder als of zij pas was opgekomen. Nu de menigte den profeet zag komen en het veld naderen, waren allen verbaasd en verwonderd, en allen van het geslacht Hasjim, waaronder Abas en Aboethalib, begaven zich naar Mohamad om hem te ontvangen.

Toen de koning Djanoewamalik Mohamad had zien komen beval hij eenen stoel aan te brengen, en Mohamad genaderd zijnde zette zich op denzelven neder. Nu sprak de koning tot hem, zeggende: »O! Mohamad, ik heb de tijding gehoord van alle grooten en aanzienlijken in Mekka, dat gij U stellig verklaart te zijn de profeet van den laatsten tijd en de kroon en heer

van alle profeten; doch welk wonderwerk of welk teeken hebt gij gegeven, dat gij dit waarlijk zijt? De ark van den profeet Noh (Noach) werd door de engelen ten hemel gevoerd; dat was zijn teeken. Toen de profeet Ibrahim (Abraham) door Namroed (Nimrod) in het vuur geworpen werd brandde hij zich niet; dat was zijn teeken. En toen de profeet David bad boog zich al het geboomte voor hem; dat was zijn teeken. En de profeet Soleiman (Salomon) gaf het bewijs met zijnen ring. En de profeet Isa (Jezus) sprak met een lijk; dat was zijn teeken. Zoo hadden alle vroegere profeten hun teeken en wonderwerk, ten bewijze dat zij profeten waren. Nu zegt gij zelf te zijn de profeet van den laatsten tijd, doch welk wonderwerk zult gij doen? Alle grooten hier in Mekka hebben mij gezegd, dat Mohamad de wees zich zelf verklaart te zijn het opperhoofd van alle profeten, maar waar is uw teeken? mijnheer toone het ons; indien het niet is zoo als hij zegt, ben ik gereed hem te vernederen."

Toen sprak Mohamad tot den vorst en het volk: »O! gij allen, hebt gij niet gehoord dat ik waarlijk meer ben dan alle profeten, de laatste van alle profeten, het hoofd van alle profeten die voor mij waren; dat ik het ware geloof bevestig, schoone wonderwerken doe en de geliefde ben van den waren Heer?" Hierop zeide de koning Djanoewamalik: »O! Mohamad, alle grooten van deze stad Mekka wenschen op dit oogenblik te zien, dat ik U gelast de maan tot U te doen komen, vervolgens wanneer zij zal gekomen zijn en U zal hebben geloofd met eene heldere stem, dat door deze allen met hunne betrekkingen en dienaren, kleinen, aanzienlijken en geringen zal worden gehoord, en dat voorts de maan, na U geloofd te hebben, door U gelast wordt in te gaan in de linkermouw van uw opperkleed en door de regtermouw uitkome, en zich daarna verdeele in tweeën, de eene helft naar het oosten, de andere helft naar het westen, om zich later weder in het

uitspansel, even als voorheen, te vereenigen, terwijl er geen enkele scheur in te zien zal zijn; dit alles verzoek ik U mijnheer, en wanneer zij dit zien, zullen alle grooten, die zich op het veld bevinden, uw geloof omhelzen en bekennen dat gij waarlijk zijt de profeet van den laatsten tijd."

Toen de vorst aldus had gesproken stond Aboedjahal spoedig op, en de handen van den koning Djanoewamalik vattende bragt hij die eerbiedig op zijn hoofd, zeggende: » O! kroon van alle arabieren, ik gevoel mij zeer verheugd, dat ik U aldus heb hooren spreken; volgens mijn gevoelen hoe kan Mohamad de maan tot zich roepen!" Doch Mohamad zeide tot den vorst: »Ik bezit de magt niet om de maan tot mij te roepen. God alleen en geen ander dan Hij heeft die magt. Hij heeft de magt om zijne almagt aan al zijne dienaren te toonen".

Toen het duister werd ging de profeet en haalde water voor het avondgebed; dit gebed verrigt hebbende vroeg hij Gods zegen en zeide tot den koning Djanoewamalik en alle grooten en aanzienlijken, die op dat tijdstip daar van alle geslachten verzameld waren, dat zij zich op den heuvel Khibalis zouden begeven. Vervolgens bad de profeet weder, tweemalen het formulier doorloopende, en sprak toen tot den koning Djanoewamalik en al de overige arabieren, zeggende: » Aanschouw allen de waarheid en het bestier van God, die magt heeft over zijne dienaren"; en zijne oogen op de maan vestigende, liet hij zich met eene heldere stem aldus hooren: » O! maan, kom, door de magt van den Heer, volgens het verlangen van zijnen dienaar, en door de gunst en de magt van den Allerhoogste"

Toen kwam de maan en ging zeven malen rondom den tempel (Ka-abah) en hield vervolgens stil juist naast den profeet, hem lovende met eene heldere stem; waarop allen, die niet in den profeet geloofden, dit hoorende bevreesd waren en in zwijm nedervielen. Vervolgens ging de maan in de linkermouw van Mohamads opperkleed, en verscheen weder uit de regtermouw;

voorts verdeelde zij zich in tweeën, de eene helft naar het oosten en de andere helft naar het westen; daarop verhief zich de maan en vereenigde zich weder in het uitspansel, even als vroeger, zonder eene enkele scheur.

Toen daalde Mahomad af van den heuvel Khibalis en werd gevolgd door den koning Djanoewamalik en Abas en Aboethalib, benevens Ali en Zoebair, en alle grooten en aanzienlijken die mede gingen naar het plein Aboethalib.

Hierop sprak de vorst tot al het volk: »O! gij allen, wat zegt gij thans van Mohamad? ik voor mij geloof dat hij waarlijk is de profeet van den laatsten tijd, de laatste, de kroon, de heer aller profeten!"

Toen Aboedjahal deze woorden van den vorst hoorde, zeide hij: »O! vorst, gelooft gij nu dat deze toovenaar de maan heeft tot zich geroepen", en de koning antwoordde: »O! Aboedjahal wees niet ongeloovig; de handelingen van Mohamad zijn niet alledaags. Indien gij niet gelooft, welaan doe gij dan wat Mohamad heeft gedaan."

Toen Aboedjahal den vorst aldus hoorde spreken, verliet hij met de zijnen bevreesd het plein, terwijl de koning Djanoewamalik zich boog voor de voeten van Mohamad; vervolgens kwamen alle grooten en aanzienlijken eerbiedig de voeten van den profeet omhelzen, en tevens beleden zij het ware geloof met opregtheid huns harten en met vreugde, terwijl Mohamad hen de geloofsbelijdenis leerde.

Hierna begaf zich de profeet terug naar zijne woning, gevolgd door al zijne aanverwanten en vrienden, zoo ook door den koning Djanoewamalik met zijne rijksgrooten, veldheeren en onderdanen, welke allen met Mohamad weder terug keerden naar de woonplaats van Hatidjah. Daar aangekomen zijnde noodigde Mohamad den koning Djanoewamalik met zijn geheele gevolg uit om neder te zitten, waarna de koning aldus sprak: »O! mijn meester, ik heb U nog een wensch mede te

deelen;" en Mahomed zeide: » wat verlangt gij van mij?" Hierop sprak de vorst: » mijne echtgenoot heeft een misvormd kind, zonder hoofd en zonder voeten of handen gebaard; indien gij de profeet der laatste tijden zijt, verschaf dan dit kind het ontbrekende." Doch Mohamad zeide tot den vorst: » maar ik heb daartoe de magt niet; het is alleen God die de magt heeft te verbeteren wat slecht is." Op dat tijdstip kwam de engel Djibra-il brengende een bevel van God aan Mohamad, aldus luidende: » O! mijn geliefde, begeef U naar het verblijf van den koning Djanoewamalik en wikkel het kind in eenen opperdoek; bid twee formulieren en wanneer gij den naam van Mohamad den profeet der laatste tijden zult hebben uitgesproken, geef dan het kind aan den vader over". Mohamad deze gunst ontvangen hebbende zeide tot den vorst: » laat ons henen gaan en ons naar uwe woning begeven;" en de profeet stond op en ging door al zijne vrienden gevolgd, naar het huis van den koning. Daar aangekomen zijnde zeide de vorst: » Mohamad zet U neder" waarop deze zich met al zijne vrienden op de stoelen nederzetten, terwijl de vorst zijn kind bij Mohamad bragt, die hetzelve nemende bedekte. Hierop bad Mohamad, over het kind Gods zegen afsmeekende; daarna werd het kind ontbloot, en, met de hulp die God zijnen dienaar bewees, was het voorzien van een schoon gelaat, schitterend als de volle maan. Toen zeide de profeet tot koning Djanoewamalik: » O! koning, neem uw kind en verzorg het goed." De vorst boog zich spoedig diep voor het aanschijn van den profeet, zeggende: » gij zijt voorwaar de profeet der laatste tijden, de kroon, de heer en de volmaking aller profeten." En opstaande van zijne eerbiedige houding, gelastte hij eenen schatbewaarder te roepen, ten einde te brengen goud, zilver en kostbare kleederen, zoo mede tien slaven en tien slavinnen, om alles den profeet te worden aangeboden; vervolgens gaf hij nog een groot gastmaal aan den profeet, waarop diens vrienden, nabestaanden en alle

grooten en aanzienlijken naar hartelust aten en dronken. Hierop nam de profeet afscheid van den vorst en keerde terug naar de woonplaats van Hatidjah.

ier-
aar

SURADI
TGL. 8-7-96